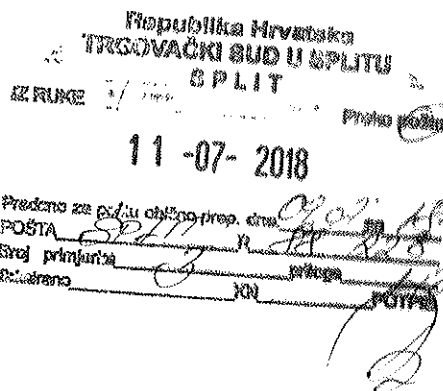

Imex banka

IMEX BANKA d.d.
21000 SPLIT
Tolstojeva 6.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

ŽALBA

IMEX BANKE d.d., SPLIT, Tolstojeva 6, OIB: 99326633206.

protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu
br. 14. St-641/2017. od 28. lipnja 2018.
godine

IMEX BANKA d.d. kao razlučni vjerovnik, pravodobno u zakonskom roku, izjavljuje žalbu protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj: 14. St-641/2017 od 28. lipnja 2018. godine kojim je izvršena raspodjela kupovnine u stečajnom postupku nad Stečajnom masom iza NORMATIV d.o.o., Split, Matice Hrvatske 10, OIB: 92263965289., koju zastupa stečajna upraviteljica Ada Rajković, Split, pobijajući ga u cijelosti zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava,
- bitne povrede odredbi Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) i Zakona o parničnom postupku (53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 17/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14),
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Činjenična i pravna utvrđenja pobijanog Rješenja nisu pravilna ni zakonita, a pobijano Rješenje je rezultat bitne povrede odredbi stečajnog i parničnog postupka, što proizlazi iz slijedećih razloga:

Pobijanim rješenjem izvršena je raspodjela kupovnine u iznosu od 520.000,00 kn ostvarena unovčenjem nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika, i baš poslovnog prostora u zemljišnim knjigama označen kao Z.U. 12660, Suvlasnički dio: 31, K.O. SPLIT, ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-31), i to elektroničkom javnom dražbom održanom kod Financijske agencije.

Podneskom od 16.05.2018. godine stečajna upraviteljica dostavila je obračun troškova koje je Sud u cijelosti prihvatio u pobijanom rješenju, a na koje se IMEX BANKA d.d. očitovala svojim podneskom 19.06.2018. godine i koje prigovore sad ponovno ističe i obrazlaže:

U cijelosti se osporava trošak utvrđivanja predmeta razlučnog prava obistinjen u pobijanom rješenju iz razloga što ovog troška u konkretnom slučaju uopće nije ni bilo odnosno isti nije ni nastao.

Člankom 253. stavak 2. Stečajnog zakona utvrđeno je da troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava obuhvaćaju troškove utvrđivanja identiteta predmeta razlučnog prava i troškove utvrđivanja prava koje postoji na njemu, a ovi troškovi u stečajnom postupku nisu ni nastali jer je upravo razlučni vjerovnik identificirao predmetnu nekretninu. Predmetni stečajni postupak je preotvoren na prijedlog IMEX BANKE d.d. kao razlučnog vjerovnika nakon što je isti bio prethodno istovremeno otvoren i zaključen Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. St-1444/2015 od 05. svibnja 2016. godine. IMEX BANKA d.d. svojim je podneskom od 08. lipnja 2016. godine predložila nastavljjanje stečajnog postupka radi prodaje predmetne nekretnine na kojoj ima razlučno pravo te je uz isti dostavila vlasnički list, štoviše na ispitnom ročištu dostavila je i procjenu nekretnine u kojoj su bili svi podaci potrebni za identifikaciju iste.

U obrazloženju pobijanog rješenja navodi se da je članak 254. stavak 2. Stečajnog zakona kojim je reguliran trošak utvrđivanja razlučnog prava prisilni - kogentni propis, međutim u konkretnom slučaju nisu se ostvarili uvjeti za primjenu ove odredbe.

IMEX BANKA d.d. nadalje osporava trošak doprinosa za zdravstveno osiguranje na nagradu u iznosu od 4.620,00 kn obračunat na iznos nagrade stečajnom upravitelju obistinjenog u sklopu troška unovčenja predmeta razlučnog prava.

Navedeno je u suprotnosti s člankom 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN br. 71/15) kojim je određeno da su svi iznosi koji se primjenjuju u Uredbi bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada. Priznavanje ovog troška značilo bi da sud na već utvrđeni bruto iznos određuje i dodatni bruto iznos koji nije propisan.

Nezakonitost obistinjenja ovog troška potvrđuje sudska praksa, Rješenje Visokog trgovačkog suda br. PŽ-29/2018 od 09. siječnja 2018. godine, koje je IMEX BANKA d.d. već dostavila u privitku svog podneska od 19.06.2018. godine. Sud se u pobijanom rješenju uopće nije očitovao na predmetnu presudu niti zašto je vjeru priklonio mišljenju Porezne uprave koje je dostavila stečajna upraviteljica, čime je počinjena bitna povreda čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

IMEX BANKA d.d. osporava u cijelosti obavezu sudjelovanja u indirektnim troškovima koji terete predmetnu nekretninu, u iznosu od 2.138,91 kn.

U pobijanom rješenju nije otklonjen prigovor IMEX BANKE d.d. da plaćanje navedenih troškova od strane razlučnog vjerovnika nije predviđeno člankom 254. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) pa ih isti nije ni dužan snositi, čime je također počinjena bitna povreda čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Dodatno se ističe da je stečajna upraviteljica dostavila sudsku praksu na kojoj je utemeljila priznavanje ovih troškova, međutim ova sudska praksa temelji se na pravnom shvaćanju VTS-a iz 2008. godine, koje nakon zadnje novele Stečajnog zakona kojim je članak 254. izmijenjen više nije primjenjivo. Prijašnjom odredbom bilo je naime predviđeno da troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava obuhvaćaju i ostale obveze stečajne mase, što više nije slučaj.

Slijedom navedenog, predlažemo da drugostupanjski sud uvaži žalbu i preinači pobijano prvostupanjsko rješenje sukladno navodima IMEX BANKE d.d., odnosno podredno da pobijano Rješenje ukinе i predmet vrati stečajnom sudu na ponovno odlučivanje.

U Splitu, 09. srpnja 2018.g.

IMEX BANKA d.d.

Ivana Čulina
punomoćnik

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i Davora Pustijanca, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom AMBIJENT – CONSILIUM CERTUS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Primišljanska 17, OIB 19469971317, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja KREŠIMIRA PANJAKOVIĆA, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-6624/16-42 od 14. prosinca 2017., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 9. siječnja 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog upravitelja Krešimira Panjakovića i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-6624/16-42 od 14. prosinca 2017.

Obrazloženje

Prvostupanjski je sud pobijanim rješenjem odlučio o namirenju troškova ostvarenih prodajom vozila u vlasništvu stečajnog dužnika prema odredbi čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15 i 104/17; dalje: SZ/15) i Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba) i namirenju razlučnog vjerovnika.

Prema obrazloženju pobijanog rješenja vozilo je unovčeno za iznos od 3.616,24 kn i dosuđeno kupcu te je prije održanog ročišta za diobu kupovnine stečajni upravitelj naznačio troškove unovčenja nekretnine u kojem između ostalih troškova zahtijeva i spornu dodatnu nagradu prema odredbi čl. 8. Uredbe u iznosu od 115,71 kn i iznos od 43,39 kn za doprinos za zdravstveno osiguranje. Sud je utvrdio da od ukupno naznačenih troškova u iznosu od 3.180,93 kn nisu osnovani navedeni troškovi u iznosu od ukupno 159,10 kn. Žalitelju ne pripada dodatna nagrada zbog osobitog zalaganja prema odredbi čl. 8. st. 1. i 3. Uredbe jer nije došlo do namirenja stečajnih vjerovnika iz ostvarene kupovnine, a kako je propisano odredbom čl. 8. st. 2. Uredbe. Iz cijene se uz troškove samo djelomično namiruje razlučni vjerovnik. Isto tako žalitelju ne pripada doprinos za zdravstveno osiguranje u iznosu od 43,39 kn jer je odredbom čl. 15. Uredbe propisano kako svi iznosi u Uredbi su bruto iznosi to znači iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada. U bruto

nagradi je već sadržan doprinos za zdravstveno osiguranje pa bi to značilo da sud na već utvrđeni bruto iznos određuje i dodatni bruto iznos koji nije propisan Uredbom.

Žalitelj pobija rješenje u dijelu kojem mu sud nije odredio dodatnu nagradu i sporni doprinos za zdravstveno osiguranje i u dijelu kojim se različite vjerovnike namiruje u iznosu od 594,41 kn zbog svih žalbenih razloga. U bitnom navodi da mu pripada dodatna nagrada predviđena Uredbom jer je osobitim zalaganjem unovčio stečajnu masu u roku manjem od jedne godine od održanog izvještajnog ročišta, a na ročištu za diobu kupovnine nije bilo primjedbi na njegov prijedlog namirenja troškova unovčenja imovine stečajnog dužnika. Isto tako navodi da se Uredba ne odnosi na plaćanje doprinosa niti je doprinos za zdravstvo vezan za Uredbu. Doprinos za zdravstveno osiguranje ide na teret poslodavca-stečajnog dužnika jer isti iznos kao doprinos nije sadržan u bruto plaći već u tzv. bruto II. Doprinos za zdravstveno osiguranje obračunava se po posebnim propisima – Zakonu o doprinosima i Zakonu o porezu na dohodak. Smatra da su sudovi o tome zauzeli pravno shvaćanje te dostavlja odluke nižih sudova. Predlaže prihvatiti žalbu i predmet u pobijanom dijelu vratiti na ponovno odlučivanje.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Pobijano rješenje nije zahvaćeno nekom od bitnih povreda parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Rješenje se može ispitati, a izneseni razlozi o odlučnim činjenicama su jasni i ne proturječe sadržaju isprava na kojima se temelji. Stoga su neosnovani žalbeni navodi o ostvarenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka. Odlučujući o troškovima stečajnog postupka i s tim u vezi zahtjevom stečajnog upravitelja za naknadu pojedinih troškova sud je određeno naveo koje je odredbe Stečajnog zakona i Uredbe primijenio i dao valjane i jasne razloge zbog čega sporni iznos dodatne nagrade i doprinosa za zdravstveno osiguranje nisu osnovani.

Drugostupanjski sud prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskim rješenjem i primjenu materijalnog prava i u smislu odredbe čl. 375. st. 5. u vezi s čl. 381. ZPP-a koja se supsidijarno primjenjuje u stečajnom postupku neće posebno obrazlagati rješenje.

Protivno žalbenim navodima u razlozima obrazloženja određeno se navode razlozi na koji je način moguće primijeniti kriterije propisane Uredbom za određivanje dodatne nagrade, a kako u konkretnoj situaciji nije došlo do namirenja stečajnih vjerovnika već samo djelomično razlučnog vjerovnika, bez obzira na unovčenje stečajne mase unutar roka od jedne godine žalitelju ne pripada dodatna nagrada.

I u odnosu na zahtjev za plaćanje doprinosa za zdravstveno osiguranje sud je pravilno odlučio primjenom odredbe čl. 15. Uredbe kojom je propisano da svi iznosi koji se primjenjuju u ovoj Uredbi su bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada, a što znači da je i taj doprinos već uključen u bruto iznos nagrade stečajnom upravitelju. Niti iz jednog propisa ne proizlazi da su odluke nižih

sudova izvor prava, a isto tako niti pravno shvaćanje izneseno u takvim odlukama koje osim svega nisu bile predmet ispitivanja viših sudova.

Sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a riješeno je kao u izreci.

Zagrebu, 9. siječnja 2018.

Predsjednik vijeća
Draženka Deladio, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman